warrastud, ja polle hädda, kui sai warrastada! Eks se olle nenda sinno arro järrel?

„Jummal hoidko!“ hüdis Mik. „Wallato kippub nurja minnema, ja wargad on isse önnetumad ja häddaga hukkas ja saatwad peälegi teisi häddasse!“

„Kas sepärrast sinno esimenne kostminne weel peaks öige ollema?“

„Ei tahha mitte öigeks miñna. — Nüüd siis arwan, et se on hädda, kui innimessel on nälga ehk janno, kui ta allasti ehk haige, ja muud seddasuggust, kui polle abbi leida!“

„Ni paljo siis öppisime jo, et se polle häddaks nimmetada, kui innimenne ei sa tehtud mis ta tahhab. Arwame nüüd ka sedda ärra, mis sa praego nimmetasid, nälga ja janno, allastust ja haigust, ja seddasuggust. Kas se peaks keigest häddast ilma ollema, kellesse ei pudu ei nälg egga janno, ei allastus egga haigus, egga muud seddasuggust?“

„Mis temmal siin Ma peäl ennam hädda teeb, kui temmal iggapäwast leiba ja peatoidust on, ka kattet ja terwist peälegi?“

„Ma tean, sul on siitsadik peatoidust ja kattet, ja terwist. Jummal hoidko ja önnistago sulle sedda keik surmani. Agga wata, sa olled alles poismees, ja pea kül otsid ennesele seltsi. Kas sa lähhed tedda naeseks noudma, kes juhtub essimesseks sinno wasto? ehk kelle jure sadikud sind tahtwad sata?“

„Egga ma rummalast peast lähhe naest wötma, et ma ei wea isse hädda omma maiasse, ja wallo, ja melehaiget süddamesse!“

„Ommeti weel on ennam asja, mis hädda teeb! Mis kasso sul warrandussešt ja ihho terwisešt, kui südda polle terwe, kui süddames polle rahho? Teiste hölus teeb sulle hädda, so omma pat teeb sulle hädda, kui ka Ma peäl warrandusseš ja ihho tarwidusseš polle pudo! Eks sa mälleta minnewa aastast kalendri luggemist, Seppiko Simust? Waat temmal olli waesus ja kitsus